

Warszawa, dnia 25 czerwca 2019 r.

Poz. 588

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾**

z dnia 7 czerwca 2019 r.

**w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Wytwarzanie odzieży miarowej damskiej”
do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji**

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 534) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji rynkowej „Wytwarzanie odzieży miarowej damskiej” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Przedsiębiorczości i Technologii: *J. Emilewicz*

---

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI RYNKOWEJ „WYTWARZANIE ODZIEŻY MIAROWEJ DAMSKIEJ” DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji rynkowej

Wytwarzanie odzieży miarowej damskiej
----

2. Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Certyfikat
----

3. Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Bezterminowy
----

4. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji rynkowej

3 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji
----

5. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji rynkowej**Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się**

Osoba posiadająca kwalifikację „Wytwarzanie odzieży miarowej damskiej” jest przygotowana do samodzielnego wytwarzania różnych typów odzieży damskiej na zamówienie klienta. Organizuje swoje stanowisko pracy, z uwzględnieniem wymogów BHP. Przygotowuje plan wykonania wyrobu odzieżowego, uwzględniając projekt, wymagania i oczekiwania klienta. Ustala szczegóły wyrobu, doradza klientowi, weryfikuje jego oczekiwania w stosunku do możliwości wykonania wyrobu. Wykonuje konstrukcję formy odzieżowej w odniesieniu do sylwetki klienta. Wykonuje wyrób odzieżowy. Stosuje wiedzę z zakresu antropometrii, konstrukcji, materiałoznawstwa i technologii szycia oraz estetyki i funkcjonalności ubioru, pozwalającą na poprawne uszycie wyrobu odzieżowego. Użytkuje narzędzia, maszyny i urządzenia zgodnie z procedurami i normami BHP. Przyjmuje odpowiedzialność za podejmowane zadania zawodowe.

Zestaw 1. Przygotowanie do wykonania wyrobu odzieżowego damskiego

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zasady organizacji stanowiska pracy zgodnie z przepisami BHP, wymaganiami ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska, – omawia zasady bezpiecznej obsługi maszyn, urządzeń i akcesoriów, – omawia zasady używania środków ochrony indywidualnej i zbiorowej.
Charakteryzuje tkaniny, dzianiny i inne materiały odzieżowe	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia skład surowcowy tkanin, dzianin lub innych materiałów odzieżowych, – omawia przeznaczenie tkanin, dzianin lub innych materiałów odzieżowych do wytworzenia fasonu odzieży, uwzględniając surowiec i strukturę, – rozpoznaje gatunki tkanin i dzianin dostępnych na rynku.
Rozpoznaje typy odzieży	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje typy odzieży na podstawie rysunku/zdjęcia, – identyfikuje dodatki występujące w odzieży, – identyfikuje rodzaje elementów pasmanteryjnych stanowiących wykończenie odzieży, – identyfikuje rodzaje elementów tekstylnych stanowiących wykończenie odzieży.
Charakteryzuje fasony odzieży damskiej	<ul style="list-style-type: none"> – omawia fasony odzieży damskiej lekkiej (odzież bez podszewki), – omawia fasony odzieży damskiej ciężkiej (odzież z podszewką).
Rozmawia z klientem	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje pytania precyzujące oczekiwania klienta względem wyrobu odzieżowego, – weryfikuje oczekiwania klienta w stosunku do możliwości wykonania wyrobu odzieżowego, – ustala z klientem szczegóły wyrobu odzieżowego, – podsumowuje rozmowę z klientem w celu końcowego zatwierdzenia zamówienia oraz oszacowania kosztu wykonania wyrobu odzieżowego.

Wykonuje konstrukcję formy odzieży	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje sylwetkę klienta, – wykonuje pomiary krawieckie niezbędne do wykonania wyrobu odzieżowego, – rysuje na papierze formę odzieży.
------------------------------------	--

Zestaw 2. Wykonanie prototypu wyrobu odzieżowego damskiego

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Użytkuje podstawowe maszyny i urządzenia stosowane w krawiectwie	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w krawiectwie, – przygotowuje do pracy i obsługuje maszynę stebnową i overlock, – przeprowadza bieżącą konserwację maszyn i urządzeń stosowanych w krawiectwie.
Wykonuje prototyp	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera materiał zastępczy o cechach zbliżonych do materiału właściwego, – przygotowuje formy i szablony wyrobu, – wykonuje rozkrój materiału zastępczego, – zszywa wykrojone elementy, w tym m.in.: zaszewki, szwy główne, i podwija krawędzie dolne, stosując ścieg stebnowy lub overlockowy, – odprasowuje wyrób.
Koryguje prototyp	<ul style="list-style-type: none"> – zakłada prototyp na manekina, – ocenia ułożenie prototypu na manekinie, – nanosi poprawki na prototyp miarowy, – nanosi poprawki na formę do uzyskaniażądanego efektu końcowego.

Zestaw 3. Wykonanie wyrobu odzieżowego damskiego

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Wykonuje rozkrój tkaniny lub dzianiny	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje jakość tkaniny lub dzianiny pod kątem właściwości, – dostosowuje układ kroju do właściwości tkaniny lub dzianiny, – oznacza kontury form metodą dostosowaną do rodzaju tkaniny lub dzianiny, – wycina elementy wyrobu po zaznaczonych konturach.
Szyje wyrób odzieżowy	<ul style="list-style-type: none"> – zszywa i wykańcza elementy wyrobu, – stosuje obróbkę termiczną podczas wytwarzania wyrobu, – stwierdza zgodność wyrobu z zamówieniem i oczekiwaniami klienta.

6. Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

Metody stosowane w walidacji:

Weryfikacja składa się z dwóch etapów: egzaminu teoretycznego (test) i egzaminu praktycznego (symulacja – wykonanie wyrobu krawieckiego).

Egzamin teoretyczny obejmuje weryfikację następujących efektów uczenia się zawartych w zestawie 1: „Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy”, „Charakteryzuje tkaniny, dzianiny i inne materiały odzieżowe”, „Rozpoznaje typy odzieży”, „Charakteryzuje fasony odzieży damskiej”.

W części teoretycznej dopuszcza się zastosowanie metody analizy dowodów jedynie przy weryfikacji efektu uczenia się – „Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy”. Dowodem jest dokument potwierdzający efekty uczenia się związane z zasadami BHP obowiązującymi na stanowisku pracy.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu praktycznego jest zaliczenie etapu teoretycznego.

Część praktyczna obejmuje weryfikację następujących efektów uczenia się zawartych w: zestawie 1: „Rozmawia z klientem”, „Wykonuje konstrukcję formy odzieży” oraz efektów uczenia się wskazanych w zestawach 2 i 3.

W części praktycznej stosuje się metodę obserwacji w warunkach symulowanych. Osoba przystępująca do walidacji losuje zdjęcie/rysunek wyrobu krawieckiego z puli, na którą składają się: spódnica podstawowa z podszewką z paskiem prostym, dowolny model spódnicy z paskiem profilowanym, dowolny model spódnicy wykończony odszyciem z karczkiem i kontrafałdą, spodnie garniturowe z kieszeniami klinowymi i paskiem prostym, spodnie sportowe z paskiem profilowanym

i kieszeniami ciętymi z listewkami, sukienka podstawowa wykończona podszewką, dowolny model sukienki odciętej w talii, bluzka damska koszulowa, żakiet podstawowy bez podszewki, żakiet typu chanel bez podszewki. Następnie wykonuje czynności wskazane w efektach uczenia się i kryteriach weryfikacji opisanych dla kwalifikacji, tj.: nazywa fason odzieży, identyfikuje tkaninę oraz uzasadnia dobór fasonu do sylwetki, wykonuje pomiar modelu, przystosowuje konstrukcję do sylwetki i wymiarów modelu, wykonuje prototyp i wykonuje wyrób.

Zasoby kadrowe – kompetencje osób przeprowadzających walidację:

Weryfikację efektów uczenia się prowadzi komisja walidacyjna, w której skład wchodzi minimum 2 osoby, w tym przewodniczący komisji i członek komisji – asesor.

Przewodniczący komisji musi spełniać jeden z następujących warunków:

- posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub inżyniera magistra lub studiów podyplomowych, a w czasie studiów brał udział w zajęciach dydaktycznych poświęconych konstrukcji i modelowaniu odzieży, co jest poświadczone w indeksie lub suplementcie do dyplomu zaliczeniem przedmiotów zawierających w nazwie słowa kluczowe: „konstrukcja” i/lub „modelowanie” oraz „odzieży” lub „ubioru” (np. „konstrukcja i modelowanie odzieży”) lub
- legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „Wytwarzanie odzieży miarowej damskiej” lub „Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej”, lub
- posiada tytuł technika technologii odzieży lub technika przemysłu mody, lub
- posiada tytuł mistrza w zawodzie krawiec.

Członek komisji – asesor musi spełniać następujące warunki:

- posiada minimum trzyletnie doświadczenie zawodowe (poświadczone umowami o pracę) w prowadzeniu zajęć dydaktycznych dotyczących konstrukcji odzieży. W przypadku wykonywania tych zadań w ramach umów cywilnoprawnych należy udokumentować 500 dni w okresie 3 lat poprzedzających powołanie na członka komisji,
- brał udział – jako egzaminator lub członek komisji – w minimum 5 egzaminach dotyczących konstrukcji odzieży lub przygotowywał zadania egzaminacyjne z rozwiązaniami na potrzeby minimum 5 takich egzaminów, w okresie 3 lat przed powołaniem na członka komisji weryfikującej,
- posiada minimum czteroletnie sumaryczne doświadczenie zawodowe na stanowisku technolog odzieży lub minimum 4 lata wykonywał usługowe odszywanie wzorcowych sztuk odzieży w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej lub/i w ramach wykonywania umów cywilnoprawnych związanych z odszywaniem odzieży,
- posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub inżyniera magistra lub studiów podyplomowych; w czasie tych studiów brał udział w zajęciach dydaktycznych poświęconych konstrukcji i modelowaniu odzieży, co jest poświadczone w indeksie lub suplementcie do dyplomu zaliczeniem przedmiotów zawierających w nazwie słowa kluczowe: „konstrukcja” i/lub „modelowanie” oraz „odzieży” lub „ubioru” (np. „konstrukcja i modelowanie odzieży”) lub
- legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „Wytwarzanie odzieży miarowej damskiej” lub „Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej”, lub
- posiada tytuł technika technologii odzieży lub technika przemysłu mody, lub
- posiada tytuł mistrza w zawodzie krawiec.

Sposób prowadzenia walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego prowadzenia walidacji:

Instytucja prowadząca walidację w części praktycznej musi zapewnić:

- pomieszczenia wyposażone w: stoły krojce, maszyny stebnowe wieloczynnościowe domowe i overlocki domowe, przynajmniej trójnitkowe lub stebnowki przemysłowe płaskie i overlocki przemysłowe trójnitkowe,
- narzędzia i akcesoria krawieckie: manekin krawiecki damski, nożyce krawieckie, nożyczki precyzyjne, igły ręczne, igły maszynowe, kredy krawieckie, tekturę, arkusze papieru A0 (półpergamin lub offsetowy), kartki A4, kalki maszynowe, cęgi do nacinków, ołówki i gumki, linijki, krzywki krawieckie duże, cyrkle, kalkulatory, radełka, miary krawieckie, żelazko przemysłowe ze stacją parową, zaparzaczkę, spryskiwacz, poduszki do prasowania, szpilki, prujki;
- materiały: tkaniny adekwatne do szytego modelu, nici, gumy, klejonki, guziki, napy, zamki, gotowe taśmy i lamówki.

Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić każdej osobie przystępującej do walidacji jeden komplet narzędzi, akcesoriów krawieckich i materiałów.

W trakcie egzaminu praktycznego musi również zapewnić każdej walidowanej osobie dostęp do skryptu zawierającego przepisy BHP zawodów branży odzieżowej.

Etapy identyfikowania i dokumentowania:

Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić wsparcie doradcy walidacyjnego w zakresie identyfikowania i dokumentowania posiadania efektów uczenia się wskazanych dla kwalifikacji.

Doradca walidacyjny:

- posiada udokumentowane doświadczenie w obszarze wytwarzania i produkcji odzieży,
- posiada udokumentowane wykształcenie lub minimum trzyletnie doświadczenie doradcze w zakresie zawodowym i personalnym, w obszarze związanym z przemysłem mody,
- posługuje się metodami identyfikowania efektów uczenia się,
- zna treść dokumentów, które są podstawą kształcenia i walidowania w obszarze wytwarzania i produkcji odzieży (tj.: podstawy programowe dla krawca i technika przemysłu mody, standardy egzaminacyjne obowiązujące w rzemiośle dla zawodu „krawiec” na poziomie czeladnika i mistrza, standardy kompetencji zawodowych związanych z odzieżownictwem i branżami pokrewnymi opisane w obowiązujących rejestrach, aktualne przewodniki po zawodach oraz aktualne karty charakterystyk zagrożeń zawodowych),
- zna treść kwalifikacji z obszaru wytwarzania i produkcji odzieży funkcjonujących w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji i potrafi wskazywać różnice między nimi.

Nie określa się wymagań w zakresie metod identyfikowania i dokumentowania efektów uczenia się.
Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić miejsce do pracy doradcy z kandydatem.

7. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat.